

specifikace: věcná příslušnost krajských soudů k nárokům autora na zaplacení ceny díla spočívající v přípravě turistických publikací a nákladů za dodávku souvisejícího webového prostředí.

§ 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.

§ 2586 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

§ 2358 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

§ 2 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon

§ 61 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon

Ncp 197/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobce: **Ing. Mgr. I. P.**, IČO XY
zastoupený advokátem prof. Dr. h. c. JUDr. Janem Křížem, CSc.
sídlem Rybná 678/9, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, společnost pro vydávání
encyklopedické literatury, s. r. o.**, IČO 25043773
sídlem Křišťanova 675/3, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem JUDr. Aloisem Dvořákem
sídlem Benešovo náměstí 3124/7, 415 01 Teplice

o zaplacení částky 2 223 025,92 Kč

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 32 C 41/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 20. 10. 2019 domáhá proti žalované zaplacení (v žalobě) blíže specifikovaných částek. Uvedený požadavek na peněžité plnění v sobě zahrnuje řadu dílčích nároků, když žalobce v jeho

rámci předně uplatňuje nedoplatky cen – autorských honorářů - za přípravu a dodání jednotlivých (blíže konkretizovaných) publikací, které si u žalobce měla žalovaná objednat, a rovněž uplatňuje nedoplatek stanovených nákladů za dodávku příslušného webového prostředí.

2. Předkládající soud předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), bez dalšího s tím, že žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.
3. Žalovaná svou námitku odůvodnila tím, že právní vztah mezi účastníky není založen na autorském zákoně, neboť předmětem smlouvy mezi nimi nebylo autorské dílo, nýbrž jen „příprava knižního titulu“, „příprava turistických a cykloturistických tras do OTTOVA TURISTICKÉHO PRŮVODCE ŠUMAVA – bavorská část“, apod., a není tedy sporem vyplývajícím z práva duševního vlastnictví, ke kterému by byl podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. příslušný krajský soud; konec konců i žalobce se označuje za osobu samostatně výdělečně činnou provozující živnost volnou. Žalovaná uzavřela, že v tomto případě je k rozhodování předmětného sporu příslušný okresní soud sídla žalované, tedy Obvodní soud pro Prahu 3.
4. Žalobce se k otázce věcné příslušnosti soudů vyjádřil tak, že je přesvědčen, že jím uplatněný nárok odpovídá § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., když tento nárok (respektive nároky), jenž spočívá v neuhrazení odměny podle jednotlivých smluv o dílo, vychází ze smluv, které nemířily na vytvoření „obecného“ díla podle příslušných ustanovení občanského zákoníku, ale na vytvoření díla autorského a zároveň i na udělení odpovídající licence (jejíž rozsah a obsah ponechává žalobce v dané procesní situaci stranou).
5. Podle § 11 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení řízení.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
8. Pod okruh sporů vyplývajících z práva duševního vlastnictví se standardně řadí též spory, jejichž předmětem jsou nároky ze smluv o dílo (§ 2586 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „o. z.“/) případně licenčních smluv (§ 2358 a násl. o. z.), vztahujících se k autorskému dílu podle § 2 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů, na které - v případě, že zhotovitelem díla je přímo autor – dopadá rovněž úprava obsažená v § 61 autorského zákona týkající se děl vytvořených na objednávku.
9. Skutečnost, že žalobce, a to jako autor, svou žalobou uplatňuje nároky na zaplacení nedoplatků cen autorských děl (§ 2 autorského zákona) vytvořených na objednávku, je přitom ze žaloby (a jejích příloh) bezpečně seznatelná.
10. Pokud žalovaná, a to ve prospěch závěru, že předmětem ujednání mezi účastníky nebylo autorské dílo, argumentuje tím, že šlo jen o přípravu knižního titulu, přípravu turistických a cykloturistických tras, jedná se o argumentaci nepřipadnou, když podle § 2 odst. 3 autorského zákona se právo autorské vztahuje nejen na dílo dokončené, ale rovněž na jeho jednotlivé vývojové fáze a části. Bezpředmětnou - z hlediska povahy děl vytvořených žalobcem pro žalovanou na podkladě dotčených objednávek žalované, a to jako děl autorských (§ 2 autorského zákona) - je potom skutečnost (žalovanou v rámci příslušné námítky rovněž zmíněná), že „i žalobce se označuje za osobu samostatně výdělečně činnou provozující živnost volnou“.
11. S ohledem na vše shora uvedené, když předmětem tohoto řízení jsou ve smyslu § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. dílčí nároky vyplývajících z práva duševního vlastnictví, rozhodl nadřízený soud podle

§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. ve výroku tohoto usnesení, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 20. března 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu